

Nr 370.

Av herr **Magnusson** i Skövde, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 75, med förslag till ny provinsialläkartaxa.*

I motion av undertecknad jämte herr Norman till 1918 års riksdag hemställdes i anledning av då föreliggande proposition om ändringar i provinsialläkaretaxan, att densamma måtte ändras därhän, att likhet i avgifter för läkarebesök måtte vinnas mellan från läkarens vistelseort fjärrboende och närboende. Läkarekostnaderna bli med hittills tillämpade taxor mycket betungande, där avstånden äro avsevärda, särskilt som till arvodet komma väsentligt fördrade skjutskostnader. Visserligen har genom anslaget till lindring av mindre bemedlades läkarekostnader en viss lättnad vunnits, ehuru dess vinnande är förenad med så avsevärda besvär, att den icke i behövlig omfattning kommer till användning. Jag hyser därför fortfarande den uppfattningen, att en utjämning av arvoden till lika belopp oavsett avståndet till förrättningsplatsen vore mest rättvis och verksam, men med kännedom om svårigheterna att på grund av enskild motion få en dylik ändring genomförd nödgas jag avstå från yrkanden härutinnan.

Det måste emellertid verka beklämmande, att Kungl. Maj:t i till riksdagen överlämnade propositionen nr 75 funnit skäl föreligga att under nuvarande ekonomiska läge föreslå avsevärd höjning av läkaretaxan. Särskilt för landsbygdens talrika mindre bemedlade befolkning blir en höjning särdeles kännbar, ty, som förut antytts, stannar kostnaden för läkarebesök ej vid blott arvode, utan därtill komma högst avsevärda kostnader för skjuts. Jag anser därför den av Kungl. Maj:t föreslagna taxehöjningen icke böra av riksdagen bifallas.

Den nuvarande taxan upptager för läkarebiträde vid förlossningar ett extra arvode utöver taxan av 5—25 kronor. Jag har förut i riksdagen vänt mig mot detta arvode, som alldeles oskäligt betungar mindre bemedlade hem, där alltid avsevärda ekonomiska bekymmer inträda vid åsyftade tillfällen. Redan biträde av barnmorskan medför avsevärda utgifter, förlusten av husmoderns arbetskraft för avsevärd tid och dess ersättande med annan drager kostnader förutom andra kostnader, som här ej behöva nämnas. Från talrika håll har till mig framförts beklagandet över denna mycket betungande rätt till extra arvode, och synas mig alla skäl tala för dess avskaffande.

Den i Kungl. Maj:ts proposition bibehållna rätten att beräkna tilläggsarvode vid rådfrågning nattetid synes mig böra utgå. Även om man beaktar läkares behov av och krav på nattvila, kan det icke vara någon och allra minst läkare

obekant, att på kvällen och förnatten vanligen inträder en försämring i den sjukets tillstånd, vilken föranleder hämtning av läkare. Att under dessa omständigheter medgiva en ökning av taxan, synes mig i hög grad olämpligt.

På grund av det anförda tillåter jag mig därför hemställa, att riksdagen för sin del måtte uttala,

att Kungl. Maj:t vid prövning av förslaget till ny provinsialläkartaxa icke måtte medgiva några avsevärda höjningar av nuvarande taxa;

att rätten till tilläggsarvode enligt § 8 mom. 2 bortfaller och att likaledes rätten till tilläggsarvode enligt § 10 bortfaller.

Stockholm den 20 februari 1926.

Karl Magnusson
i Skövde.